

از دید سند



۹۷۷۵

کتابخانه مجلس شورای



کتاب دیوان شیخ بهاء الدین سنبل

شماره ثبت کتاب

مؤلف

موضوع

۷۸۷۸۴

۱۱۴۳۳

شماره قفسه ۵۰۰



کتابخانه

20

مار دید سند



۸۴۴۸-ن

۹۷۷۵

کتابخانه مجلس شورای		
کتاب دیوان شیخ بهاء الدین سنبل		
مؤلف	موضوع	شماره ثبت کتاب
۷۸۷۸۴	۷۸۷۸۴	۱۱۴۲۳

ش



فما تفرقا غدت حبلت
سقى بالقصا الربى بقاصه
مخيم لذت و مربى ما ربى
منزل نسك لم انس ذكرا
ومر اجبا حالى بها و اجلسها
عرامى شيب عامر شب عامر
ومر بعد ما سرسته لبعدها
وما فرغى بالبحر عر شيب ولا
عفايت مر جمع جمع تنفى
و بسط حلوى قصص التناوب ط
ابيت بجن للبهاد معاق
و ذكر اوقالاته افر وصلت بها
عراله اياما بطلت بها
فما دار حبه لبعده عنها نغضى
وقد كان غدى و صلبها من طلبى
و كم حلى قبلت حين است
كل لم يكن منها قربا و لم ذل
غمر اقم سبرى انصر موسى انجم

وچسبی بعد قضا است محوی ویا کدی عز القضا قضا
ولما ابت الامام وادوا انما انرا فاضل وخر الله منها بوجه
تقیقت الی الامیر العظیم
یطیب والاعز بعد عز

قال الشيخ رحمه الله عليه عرفت هذه الديات بعد ما فرغت من القصيدة التي فيها
 وهو نظم السلوك في احوال الصالحين فيها عجب ما به من
 سلام على تلك المعاني فخر على حفظ عهد العارفة ما في
 اعد عندك انك اذا راقى القوم ذكر من جواهرها والوصف قد صنعت
 قصيدة قلت وانك لم تكن لست بمرئي فاحسنت بجوى برية
 مقتضى حياء محب قد سقتي وكاسي محيا مع الحسن حلت
 فاودعت حببي لا شئت شربهم به سروري في انت في سطر في
 ويا حديق اتيتك عرق في دم شامليها لا شربمولى نول في
 فخر في كرى خال شوى لغيت بهتم في كتم الهوى مع شهرة
 ولما تقضى صدى تقاضيت صلاها ولم يغني في بطن قبض خشيته
 واثبتها ما لم ولم يك حاضري رقيب بقا حظ سجدة جلوت
 وقت بها لا باصباته به ووجدى بها محي وانفقت شيت
 امر بقدر غير محب بني بقية لراك بها انظرة استلفت
 ومنع عن من ان انت لراك في قري بنسري لذي

فتنی سگری فاقه تلافی لبابدی لولا الهوی لم تقصی
 دلوں مابی باجبال کمال طور سینا باقیہ القہر لہ کت
 ہوی عبرت منہ پر دجی نہت برحق او داؤدابی اودتی
 فطوفان نوح عند نوحی کا دمی دایقادینراں انجیل کلو عتی
 دولا نغری اغرقنی اومسی دولا دوسوی امرقنی زرقی
 وحرنا یعقوب بشت استہ کل جلا یوب بعض بیستی
 داغرا الحق الاول مشقو االی اللہ بعض لاقت اول محنتی
 قومست اذن الیریس نادوی لالام استقام سجیمی اضری
 لادکرہ کربی ادا شیرازتہ بمنقطع رکب ادا لیش نہت
 وقدرج التبرج لہ دابا دنی دابدی الضنا منضمر حقیقتی
 فنا دیت فی ستر الخول مراقبی سجدہ اسرار فیضیر سیرتی
 طہرت برہنا درالی بحیث لا یرما لبوی مرجی محبت ایت
 ذہبت ولم یخلق لب لہ سمعہ ہوجس نفی شرماعہ اخفت
 وظنہ لکری اذنی جلد اہا یدر برعہ رؤیہ العین غشتی
 دہشتی عتی ظاہرا باطن امری دہوش اہر حیرت
 کال کرام الکاتبین تنسہ لولا عہ سمعہ دجیانا فی صحیفتی
 دماکار ہری ما اچن دما اللہ حشی مہرہ اصول کشتی
 دکشف حجاب الغش ابرز سترنا برکال ستورا دہر سریری

نغری

دوہری

دہرہ سہی کت فی خفتہ خفتہ لوہن مرہولی انتی
 فاطرنی بقم برکت حایفا دولاہوی باقی بکل غریبستہ
 خافطی منہ تلاشت لستہ احادیث نفس کا لہ اسع منت
 فلوہم کردہ اردی بی لادری سکائی دہر خفاء جاک خفت
 دہا میں ثوق و ثباتہ فیتہ تول بظہر او سحر کھنہ لستہ
 فلوہنا افرقا ملک ردی فوادی لم غیب الی رد غریبتی
 دعوں شایہا بکشت بعضہ دما سحرہ اظہارہ فوق قہ رتی
 داکست غرہ امر کشریہ بنطقی لم تحشی دوقلت قستہ
 شغلہ انہی برقصہ الوعدہ کستہ دبرد غلیہ واجبہ برد غلتہ
 دہا لہ الی مرثیاب کجلیہ برالرات فی الاعدہ انہ طیر بلذتی
 فلو کوشف العدا لہ لہ کشتوا مرالوج ماسی الصبا بے ایت
 لاشاہرت فی بصیر اہم روی سحرہ روح میں اواب بستی
 دہر غنی برسی دست ایت فی دجودی فلم یظفر بکونی دہر غنی
 دلبہ فحالی فیک فاقہ تنہا دینی فی سبق رود
 دلم اہک فی حیات لہ تیرا بہا الاطراب بر تنفسیر
 دہسن اہل القبلہ لعدی دہر غیر العجز عنہ الہ حہ
 دہننے شگواہی حسن نصیری دلاکب لہ لہ عادی غاشکی
 دہستی صلیباری فی ہرک جمیدہ عیدک دما غنہ غیر عمیدہ

وکل ازنی فی احب مکان دنیا جفت درکوی مکان شکسته
 و ما حل بی محنته فهو منته قد سببت من عرقه غریبی
 نعم وباریک العقبه لعدته مع قمر البدری فی محبت عدلی
 فمکثت فی البریة منته وکلک لیسر الیوسر من غنیمته
 لدرایه ما اوسیه خیر فقیته قدیم دلائی فیک من شرف فقیته
 فخلج ووش ذاک بیدی العرقه ضلوا لادایه من شرف بیدی العرقه
 اخالف ذایه لومر عمر فاکما اخالف ذایه لومر عمر فقیته
 وماره دهر عمر سبکک لانا لغبت لاضرا فی ذاک من
 وکاسم لاضرا فیک بانی یودی لحدی لالوح بودتی
 قضی حسنک لمرکز کمالک قصصت قضی بعد ما فقیته
 و ما هو الا ان ظهرت فی نظری باکل الوصف الحسن ارتبی
 فحلت لی البدری فقلت بنها دبیر فکانت منک جبر فقیته
 و مر جرش باکمال لاری ری فیه من نفس العیش رده
 و ما نظرت بالرد روح مراجه و لا بالواض من صف العیش رده
 و فسر تر فی محبت ان لا تر عرا متر ان قصدت لاصحابه عدت
 و من انصبا بیسات من عیش فقیته و جبر تعدن بالکاره خفت
 و لی نفس من ردت لانا علی تبلید و فرق منی ماتت
 و لو هبت باصه و الهجره انقل و وضع الرجا من طر ما خفت

۹۹

و عمره منی فی احب الی ذنب دل لیت بر او عذارت منی
 و اضطررت لی فکونک لادایه مع خا طری سهوا فقیته برتی
 کاسکم فی امری فکثرت کفر فیک لایک کفن غنیمته
 و کلمت لیکامره منینا تخیر من دهر خیر لیت
 و اخذک یثاق الودایت لاین بطنه لیسر لفسر فی طبیته
 و ساقی عید لم یکر من عیده و لاق عید جبر من قریه
 و مطلع الی اطلعت لاتی بهما لمر الیه در استه
 و وصف جمال فیک جود و اقوجا لاضرا من استه
 و لغت جمال منک یعدیه عذایه و تبلید من لیت
 و تر جمال منک لمر طرا بهطرت فی العالمین منیت
 و حسن منی الی منی دلی علی امری حسن فی لمرک دلی
 و ضرور الی من فیک شهاده برق عمر لمر اک عین صبره
 و لانت من قنبر و فایه مطبله و قصص مراد من خیر خیریه
 و قال اشج شهاب الی منی من قرات ذات الیو فقیته
 البیت لری لانا لانت من قنبر و نیت فرایت اشج شرف الیو فقیته
 و انظر فقیته من رده و نیت القصیده بیده و شارحها و قال منی فقیته

خلف نورا در دهر

خلعت عذرت و عهد لیسر انک عده مسرور لعلی حسنیت

دانا مستور قصاک دانا
 و عیدک که داند و بخار دانی
 و قد صرت اجوام کافیه
 و بی مره بانیت آفتاب کافیه
 بجز قسیر کم قسیر به قضا
 و کم که از تو شمع آت صبا
 ازا ما حلت به هوا می فنی
 نعلی دان تلفت می گویا
 ذلت بها بهی حتی دجی
 و خلقی دهنه حضو می کنم
 و مر فجات اجزایت مکرر
 فلذ باب لغتی و لاجه یگی
 کان لم یکن فیم خضر و لم یزل
 فلو قبض می نوی و صحت بها
 و لو عز فیما ازل ما لاله الهوی
 فخال به حال بقیر مدته
 استوت قتی جهات بقیر حشه
 فاشقت مره می اشد شایان

رضاک دلاختا رتا حسیر مدتی
 ولی بقیر العبد ان ترم میشته
 به روحیت لایحه استعدت
 سید الدلی قلی ابو غیر شحی
 اسی لم یفر یوما ایها بنظره
 و لو نظرت عطفه لا حیت
 ذری العز و العیاد ری حلت
 رجبت و ان ابنت حشای ابنت
 و ادلی منال عند هم فرق می
 یرونه هو انا بی محله لحدتی
 الی و کات اذل مر بعد خولت
 و لاجه رلی کچی لقت جمیته
 له یوم حسیر فی خال و شدة
 بقیر کنی او بر طیف حشیت
 و لم یکن لاله اذل فی احوال
 و صحت محمود و عز مدتی
 رقیب حچی سر السری و حشیت
 فی غیر عری عباد غیره

یغالب بعضی عن بعض صبا
 و لک است الطاهره لحواری
 و بالعت فی کما فنیته
 فان جن مغرور لکنا غیره
 و اعلی امانی احب لنفسی
 اقامت لمانی علی مرابا
 فان طرقت سر ام لوطه نظری
 و یطرق طریق الی سمیت خفیه
 فخره حضوره اقدام رغبه
 لفر و معر فی آنا ررحمة
 اسال ان ابر از ما کاسها
 و اذله ان اهری کسا دکانا
 اغار علیها ان الیسم سمیت
 فحققت الروح از یاهابها
 بر انا عجب مر الیس سمیت
 اممت امانی فی الحقیقه فاروی
 بر انا امانی فی صلوای ناظری
 و لا غدر ان صلی الامام الی ان

و یسینه خفا صدق لحتی
 بدیهه فکری ضلته عمر روتی
 و انیت کتمی مالی استی
 فخره فخره منا ما سمیت
 عانا بر مر اذکر تها و استی
 فخره فخره و الهوی الی استی
 بلا خاطر اطرقت جهال سمیت
 و ان بیط کفی الی لسط کفی
 و مر بطرة الانظام کلام سمیت
 عیله است عذی کافار متی
 و صحت سمی و صحت سمیت
 بقیه و لم یستبد سمیت
 و عرف قد ادر فاکر غیره
 ابر و فخر مر تو تم سمیت
 بصیف ملازم ذاری صلی تقطی
 و ران و کانت حشیت حشیت
 و یشهد فی قلبی امام یقی
 ثوت بقرا دی و یقی بقیه

غل الخبایات است نهی توبت باقم مرنگ و حج و عمره
 لها صلواتی بالمقام شمیمها و شهید فیما بینا لی صلیت
 لها صلواتی بالحدیث و حقیقه باجمع فی هر صبح
 و ماکان لی صلواتی و لم تکن صلواتی لغیری فی اری هر صبح
 الی کم اراخی استرا تا قد استکته و حذر اراخی ایچ فی عیدیت
 منعت و لا یوم لا یوم قبران بیت عذبه العبد فی است
 قلت بر انا لا یجمع و ناظر و لا یکنیاب و حذر حبیب
 و است بهای فی علم الامر حیل لا ظهور و کانت نشانی قدرش
 ما لم یکن ثم باقیها بنا صفت سینا فاحذر
 فالتیق ما لیت عزم و را الی و نذر و ابره صبر
 و این اثر حبیبها را محو و کانت لها غنی فی محبت
 فهاست بها محبت لم ترونی شود فی نفس الامر غیر محو
 و قد ان لا تقصیر ما لیت محو و جمال فضلت بی بیطی
 افاد آملای جهتا لا شملانا نوار عرج و محبتش
 یثیر لا الاثر الیها و لا یعی عیبه بها بی بی الیها صحت
 فادعها شرا و ما استفت قوا و تبحر فی بر الصدیق ایچ
 تقربت بقتل حبیبها و لم اکن رجیا عنها لانا فادع
 و قدمت ما فی ما عا جده و ما ان عیانا ان کول نیست

و شلت غل فی رتی داک مناصب و است برض ان کول مطیبت
 و یجتها بقتل کبر بو صنف عین فالتی فحاری در
 و انبت الیها فقری و لغنی فنیته قدر محبت فنیته
 و لا یحی فی اراخی تا صحت ثوابه لاشیا و ما نیست
 و غلت بها لای علیها اول من بضر عید الیها و بی دلی
 فخر لها حق مرادک معطی قیادک مغش بها مطیبت
 و سدد و قرب و تقصیر و تقربها محبا الیها و نایب محبت
 و عدم و قرب و تقرب و تقربها انما عرقا و جهتا و نهضت
 و کن صرا کالوقت و لیت نشانه و لای عتر فهو خطر عینته
 و قم فی صفا و مع غیرها دل نشاط و لا تکلله لغیر معفو
 و در زنا و نهض کیرا فطاک البطلان ما خیرت عیها لصحة
 و اقدم و قدم ما قدرت لیسع الی خالف و خرج عرق و لیت
 و جده لیسف لیزم سوف فالتی شجه لغنا فقتل الیها جده
 و اقبیر الیها و انما صفت فقه و صیت نصی فی است لصحة
 فلم یکن منها شریا جسته ده و عیها بها لم نیای موز عیته
 و ناک جری شرط الیها بین الی و طایفه بالحدیث و فیت
 ترصفت بر الصبا فصحف غنا و غنا و لایا فقر و است لیت
 و غیر عیها لیس و جبر و ما مدر الصلح ما لیت و محبت

وفي العلم حال مبدع عيب ما سمعت واما في الحق ابدت
 فلو واحد ايت صحت جدا ساذكة ما قد علم حقيقته
 ولكن على الشك اني عاينت لو عرفت بخبر عهدي اني صلت
 ووجه مرعز توصيه جده فباثرك لعلنا نأمر قطيعته
 وما شئت من انك من اني في دورا حفاك النج تشبته
 كذا كنت حينما قد ان كفت لفظ من ليس لالك من ثنوتنا
 اربع بقية بالثبوت موافقي واعند وجه بالوجود مشتق
 يفرقني باني اقرنا بحضري ويكفي سبي صطوحا غيبته
 اخال خفيضني لصور الكرمي ولها وروي مستق قلوب مدله
 فاما حلت ليس عني حبيبته سيفا فخر ليس ليس قوت
 وموافقى كراغيت افادة فحسب كونه
 في هرت و مك ورا ما جفت كونا من كونا كينته
 فمر بعد صارت شامت شهدي واما اي برب قدرتي
 في موقفي لابل الى توجي ولكن صلا الى وسني كعشي
 فقلت موقا بحسبك سجي شفاك موقا مع سبر عرتي
 وفارق صلال الفرقه بختنج هي فردا لاسمالا سحرة ت
 وصح باطوق اجمال ولا تبتقيده لونا زعفرانته
 فكل على حسنها مر جالها معاراة احسن كمر طيحه
 بها قيسر من نام بر كرتي نكجوز ليا او كثر عسرة

م

فكل صبا منهم الى جوف لبها بعورة حسن لاح في حسن صورة
 وما ذاك الا ان برب بظاهر على صبيح التوسير في كثر رزق
 فني نشاة الله لا ترايت لادم بظهورا قبل حكم الا مودة
 فنام بها كما يكون لها ابا ويطربا لرؤيت سمة النبوة
 وكان امة حب لفظا لعضها لبعض ولا حدة لبعده بشبته
 وما جرت به وادخلى لحدته على حب الاوقات في كثره
 فظفر لفتاق في كثر سطر من ليس في الكمال من بعته
 فني مرة بسني وخرى بيتته وادوة تدعى بعبة وخرى
 ويسر لولا لادم غير ما وما ان لها في حسنها مر شر كية
 كذا كلكم الا انك لبحسبها كما لا بدت في غير ما وربي
 بدت لها في كثر صوب تيم باي ميع حسنه واية
 وليموا لواله في الهوى لعمد مع بسبق في القبالا القديته
 وما لعمد غيري في هو اما وانا فخرت لهم في قيسر في كثره
 فني مرة قيت وخرى كثريرا وادوة ابدرا جدير شيبته
 تحجيت فيم ظهرا وحتت باضا فاعجب كلف لست في
 ومنهم هم لادم من واهم سطر ان تحليها بحب ولفظه
 فكل فخر حب انما هو وحى كثر فخر واكل اسما ايتته
 اسما بها كنت همتي حقيقة وكنت لا الهادي نفس تحفته

دنازت آيا و اياي لم تزل
 و ايسرني في كفاي
 و هدي بي لاني نفسي تفت
 و لا ازل اخل بكم في وقت
 و لكم حصه الله من نعمه على
 و جئت لافعال لهما في عدا
 و عدت بكم بعد استقامت
 و عدت بكم في غيبه في شدة
 و اجرت اوقافه بورد لوارد
 و جئت لافعال لهما في عدا
 و اوقفت كل في لافعال لهما
 و انقفت من غير القضاة را
 و جئت نفسي بالراية في ايامها
 و جئت في التجرية عنى ترها
 متى حلت عرف لانا في اوقاف
 و لست في غيبه في لافعال
 و كيف باهم في فطر استقامت
 و ما دحية و انا في ايامها

بهر

ابريل قولي كان دحية اذها
 و في عده عن حنريه فزيت
 يري ملكا يوحى اليه حنريه
 و لم مراقم الا في شدة
 و في الذكر انا في حنريه
 منحت عينا ان تركه في
 فنيج صدي مر شراب لفته
 و انك بخر افضه في فطر
 و لا تفر بوال اليتيم شدة
 و انك في شدة غير في فطر
 فاشترى انا عنى حنريه
 فواي لانا صاحب لافعال
 و انك مولد لافعال لهما
 فمراحت باق في عده في فطر
 و اجرت لافعال لهما في فطر
 فلب بالهوى في فطر لافعال
 و في لافعال لهما في فطر
 و جئت لافعال لهما في فطر

بهر

در بر باد و امیر است زلف عارف
 عند الله هت را تا بهر هست
 در ساجا با تحب از بال علق
 بعضی ای حجره جسته
 و جعفری فون از اتحاد و لایحه
 ای قدره غیره امر است
 فواجده ایچم انقیر و ما عدا
 و شرفه حجت با بلع حجتی
 فمت بهمانا و عشریه وقت
 و این شیء است فیه استی
 فانت بهید از مهر هر مرغا
 ایچاد عمره و شدة
 و غیر عیب نیز عطفیک بر
 ای منی و انی لند و سر لای
 و اوصاف مایعزی ایچما
 مر قانس سنیا و اماه است
 دانت عیانت عنی نایح
 و لیس الریا بالثری تقرنی
 ظهورک قد بلین و لغت و ق
 طوک حیث الفرض لم تکت
 و صدک هذا عذره و قد فخره
 نقدت شیا و متروک بجزه
 و قدری بحیث لم یصلی و دونه
 سواد و لیس فوق قدرک عطفی
 و کل الودی ابنا ادم غیر فنی
 عزت صواب جم مر من اخوة
 فیمنی طیم و قسبی سنبا
 و جبریه یا سقته احمد تی
 و دردی لاف و روح و کما
 تری حشایه الی کون و قرض طینة
 فدر لاقبل الظهور عرفة
 فدر شنی فیها مرید و فرغی
 خصوصاً و لایلم تدری الله فنی
 فالتعنی فیها مرید و فرغی
 مرادها جذبا فیر لعمته
 فالتعنی فیها مرید و فرغی
 بهای فی مرثا و صنفه حین

در معنی بالعرف ایچ وانی
 استنار بالاعاب و ذکر تمت
 و صغیرا بکار غیر متبر
 عر لیسر ایچا و رت رفت
 جز شرفه و مر فیه طینة
 زکایا بکار و مر مهر فیه
 فان لیسر و صغیرا بکار
 عمر لیسر و مر فیه طینة
 فدر شرفه و مر فیه طینة
 و این شیء است فیه استی
 ایچاد عمره و شدة
 و غیر عیب نیز عطفیک بر
 ای منی و انی لند و سر لای
 و اوصاف مایعزی ایچما
 مر قانس سنیا و اماه است
 دانت عیانت عنی نایح
 و لیس الریا بالثری تقرنی
 ظهورک قد بلین و لغت و ق
 طوک حیث الفرض لم تکت
 و صدک هذا عذره و قد فخره
 نقدت شیا و متروک بجزه
 و قدری بحیث لم یصلی و دونه
 سواد و لیس فوق قدرک عطفی
 و کل الودی ابنا ادم غیر فنی
 عزت صواب جم مر من اخوة
 فیمنی طیم و قسبی سنبا
 و جبریه یا سقته احمد تی
 و دردی لاف و روح و کما
 تری حشایه الی کون و قرض طینة
 فدر لاقبل الظهور عرفة
 فدر شنی فیها مرید و فرغی
 خصوصاً و لایلم تدری الله فنی
 فالتعنی فیها مرید و فرغی
 مرادها جذبا فیر لعمته
 فالتعنی فیها مرید و فرغی
 بهای فی مرثا و صنفه حین

نو رویا که خفت عالی شد
 به طرب با حال غیر خفته
 بهت خرابی که نفس بوی
 وقام به عذابی عذبه محنت
 فتنه آبی درضا جیدی بها
 امله امل سخت ثم سخت
 و فتنه آبی که بفرم با بفرم
 رد و رفت نفس نفس الفتوة
 و سرت بها وجه احواله خفته
 و ان لم یست یحب عشت خفته
 و یا مکر که کراک نه بیسته
 و یا حسن صبری فی حرام جها
 و یا جدی فی جنب طاعتها
 و یا جدی الضعیفی نفس عفتها
 و یا عقی لایق لریقا فت
 و یا خنثی ناکان محنتی فتی
 و یا خنثی ابر القضا منی که کمر
 و یا عی منی انادی تو جا
 و یا عی منی تر صاده و همت در
 و یا عی منی لم تخرج با تو فتنه
 و یا عی منی کل حی کیت
 و یا عی منی انما و فتنه فتنی
 و یا عی منی انما و فتنه فتنی

فادراهم تسیر معنی جها
 و احد اقم فتنه فتنه
 و عذی غیر کفر کفری به
 و کفر لایق لایق الفتوة
 و عی منی که کراک نه بیسته
 و یا حسن صبری فی حرام جها
 و یا جدی فی جنب طاعتها
 و یا جدی الضعیفی نفس عفتها
 و یا عقی لایق لریقا فت
 و یا خنثی ناکان محنتی فتی
 و یا خنثی ابر القضا منی که کمر
 و یا عی منی انادی تو جا
 و یا عی منی تر صاده و همت در
 و یا عی منی لم تخرج با تو فتنه
 و یا عی منی کل حی کیت
 و یا عی منی انما و فتنه فتنی
 و یا عی منی انما و فتنه فتنی

دل قرب داری فی مرقه
 دل خیر منی فای قر
 دل حجت شهر هوس بخت
 خد حجت شای کوی حسیه
 ولم لا با هر کس می غیر داری
 دقت نهان مانت جفا
 دغم انت ایمن لطف شفا
 بهادر است بهت غوا
 فلو سخت کمر الوری بعضی منها
 صرف بهای صیه حسنا
 یث بهر حسنا کل طرفة
 دیشنی عیبه فی کل لطیفه
 دانتق ریا ما بکل قریه
 دیمع منی لفظها کل بعبه
 دیمع منی کل جزو لاجها
 فلو یطیت جمیع رات کل جوار
 داغوب ما فیها احدث تالک
 شهودی عین جمع کل محالک

جری

هبشی الای دعا فارمشی
 فکرمه انداخت حش بریا
 وغیر مع الدخا یشر و لکری
 فکرمه انداخت حش بریا
 لکم اموالکم لا کشف مره
 بهایم مع مر لرج و مره
 و منی باقی میغم ذوق
 اهداد ابدان و لزان تعب
 انا معانی کل الجمع طوعه
 الی دایما لذات و مرضی
 قد اظهر لافرح ما دلفسه
 و داسطه لافرح و لافسه
 و زعفران لافرح و لافسه
 فدا فی بالذات خفت غرق
 و جادت و لا تجد کس تعبها
 فبا تفسر شجاع الوجود تفتت
 و حال شهودی بین شع لافسه
 شهیده کمال فی السماع لجاله
 دام بها الواشی فجار بر قیستی
 لکرمه انداخت حش بریا
 و غیر مع الدخا یشر و لکری
 فکرمه انداخت حش بریا
 لکم اموالکم لا کشف مره
 بهایم مع مر لرج و مره
 و منی باقی میغم ذوق
 اهداد ابدان و لزان تعب
 انا معانی کل الجمع طوعه
 الی دایما لذات و مرضی
 قد اظهر لافرح ما دلفسه
 و داسطه لافرح و لافسه
 و زعفران لافرح و لافسه
 فدا فی بالذات خفت غرق
 و جادت و لا تجد کس تعبها
 فبا تفسر شجاع الوجود تفتت
 و حال شهودی بین شع لافسه
 شهیده کمال فی السماع لجاله

دشت نغمه زلفش باطنی هفتایت باغش محو بس هبینه
 دین دین بخوراک درک سزا لقمه تنها نفس سزا فالت
 اذالای معنی الحسن فی ای صورت و باح معنی محزون فی ای صورت
 یت به کفری بطرف تختی و بیجا کفری بسبب فطنت
 و بجز انفس در همی تصور و فحشینه فی الحسن دی ندی
 فاجب هم سر کعبه سیر مدینه و در طرب هم سر دی مدنی طسه تی
 فی نفس شبر در تقاضا شرف صفا و صفت کاش دی در وی فتنه
 و ما برکت فتنی قوت با لمانا و نحو القوی باضعف حتی قوت
 انما ک صوبت الکلمات کلفت مع انما و العون نمی سبسته
 تجمع شیا کفر حاربه به و شمر کفر کفر کفر شمره
 و کفر فکرمینا سیر سینه مع انی لم الفد عنیه الفتنه
 شنبه نغمه محو نفس در عمر الفرس ما ایت بری الیه
 در هر سیر ز کرا الروح کفر سرت سحر انما مثال دیت
 و شد ان باجه سیمی کفر مع دقت دقت شدت قوت
 و نیم طرف ان رده عینه زان نه عنیا بر دق و اهدت
 و بنور دق و ملی اکوس ل شراب اذ لید مع ادریت
 و بوجه طرفه بخواش باطن بطاهره بر سر ارج ایت
 و بکفر فی الجمع مر باطن فاشبهه فاعنه فاسع بحبسته
 ۹

۱۹
 فتنه انما و فتنه زخمی و خطری انما و باحیو در رب تربی
 فتنی میرزب و ایا و دین الی دروغ فتنه فی کل حبه تی
 و ما ذاک الا ان فتنی تذکرت حقیقتا مر فتنها حیر ایت
 فتنه تجرد و خطب تبرج انما و کفر ایت و زخمی
 و فتنه یک عرش فی الولد و ان نش پیدا با لمانا کفر فطنت
 اذالای مرشد القاطع حجت فی نشط الی فتنه فتنه ایت
 و باغی فتنی کل کل هبانه و بیعت لمانا کفر فطنت
 و سیر کفر فتنه حار خطبه و کفر کفر کفر کفر فتنه
 و سیر کفر کفر کفر کفر کفر فیتب لرقص فتنه فتنه
 اذالای مرشد و لمانا فتنه بطیر الی ایت و ایت
 لیکن با فتنه یک و فتنه اذالای ایت و فتنه
 و صبت برجه ایت فتنه تجسیر الی ایت و فتنه
 کما کفر کفر فتنه فتنه اذالای ایت و فتنه
 فتنه کرب فی تهابق لفرقه کما کفر کفر کفر فتنه
 فتنه فتنه فتنه ایت در دق فتنه فتنه
 و باح فتنه فتنه فتنه کما کفر کفر کفر فتنه
 و اثری مر کفر فتنه فتنه کما کفر کفر کفر فتنه
 و کما فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 و کما فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه

و با بر دمی الطیر محاذرت
نفقت من غیر من غیر محبت
و ما قدره القصود الهی
تاریش دی و القیادیم
و با بر دمی الطیر محاذرت
نفقت من غیر من غیر محبت
و ما قدره القصود الهی
تاریش دی و القیادیم

بجد و محو کس خرقه کجاست
و نفقت غیر العیر محو کجاست
استوید ابر کجاست زلفه
برسم صورت و برسم خطری
صفت لب لبس و کجاست
عقبه کجاست و القیادیم
و لا یقضی لبس بقیة
بغیر لب لبس و کجاست
بسطه کجاست و القیادیم
و لا یقضی لبس بقیة
بغیر لب لبس و کجاست
بسطه کجاست و القیادیم

فی دانت الانوار و القیادیم
و نفقت غیر العیر محو کجاست
استوید ابر کجاست زلفه
برسم صورت و برسم خطری
صفت لب لبس و کجاست
عقبه کجاست و القیادیم
و لا یقضی لبس بقیة
بغیر لب لبس و کجاست
بسطه کجاست و القیادیم
و لا یقضی لبس بقیة
بغیر لب لبس و کجاست
بسطه کجاست و القیادیم

الحب و القیادیم
و نفقت غیر العیر محو کجاست
استوید ابر کجاست زلفه
برسم صورت و برسم خطری
صفت لب لبس و کجاست
عقبه کجاست و القیادیم
و لا یقضی لبس بقیة
بغیر لب لبس و کجاست
بسطه کجاست و القیادیم
و لا یقضی لبس بقیة
بغیر لب لبس و کجاست
بسطه کجاست و القیادیم

دان فست با همی معنی نمی توانا
 و الصق با جوشی کنی معنی لیا
 و اهورا مزدا یعنی جوی
 الهان بری منی یعنی باقی
 اینک الهان هم عقل و نه
 فاسدت بشرا و ذلت الهی
 و در دوزخ ذلت منی نازکی
 و استار بر حسن صفت گفتا
 رفت حجاب نفس منها بکنه
 و کنت جو مزدا ذاتی مهیا
 و کشیده منی لای ذلای فی
 و اسمنی فی ذکر می ذکری
 و عاقبتی لا بالالزم جوی
 و دلجو تر زهر روح تنفست
 و هر شک صفت آهن که منو
 و مع صفاتی تو فست هار
 فشا و صفت جوی بی شای
 و ذکر سعادتی فقط رفته

اسمی ذکر می بکنی و انست
 و عاقبتی در صفتها عذبتی
 و با شجیرا انبانی رت
 و بان سنا فخری و بابت حجت
 و صفت بی منی اعتقاد و صفت
 و یقین نیستی شد و جبر بفرط
 و اعراض نفسی بلع و لیست
 و کانت لها امر حکم و رفت
 و انقباض فضا و عروالی حقیقت
 و صفاتی در صفت با شجیرا
 و شهودی بر جود نقضی رحمتی
 و نفسی منی آهن صفت رحمت
 و احوال کفنی عاقبت برقی
 و بصر اندک بر صفت هفت
 و و قدر و صفت ذاتی زنجیری
 و حمدی و مدای با صفات منی
 و با شجیرا کن کثیر حقیقت
 و ذکر سعادتی تو فست هار

که از یک صفت عارف با جابل
 و فست علم و صفت عارف
 و فهم اسمی فضا و عارف
 و خود صفت عارف اسمی جوی
 و روح منی در ستور بیابان
 و اهورا مزدا عفت سجده
 و در کوزه عارف در شوق
 و لا رافا العالیین عسلها
 و جود فست ذکر با بدی شکم
 و صفت بر اینها بدت و لم کن
 و فقط و کیک با لسان محدث
 و سمع و کیک با لسان اسمع الله
 و صفات عارف بر شوق
 و فضا منی در صفت هفت
 و در سادات بر شوق
 و در فضا بر شوق الهی
 و جود بر اینها در صفت
 و در فضا بر شوق الهی

و عارف با جابل
 و فست علم و صفت عارف
 و فهم اسمی فضا و عارف
 و خود صفت عارف اسمی جوی
 و روح منی در ستور بیابان
 و اهورا مزدا عفت سجده
 و در کوزه عارف در شوق
 و لا رافا العالیین عسلها
 و جود فست ذکر با بدی شکم
 و صفت بر اینها بدت و لم کن
 و فقط و کیک با لسان محدث
 و سمع و کیک با لسان اسمع الله
 و صفات عارف بر شوق
 و فضا منی در صفت هفت
 و در سادات بر شوق
 و در فضا بر شوق الهی
 و جود بر اینها در صفت
 و در فضا بر شوق الهی

و احضره قد غر للبعع حبله
 و انق اروح ايجان و فرما
 و استغرق الافاق نحو كبحه
 و اشباح مر لم يبق سوى بقية
 فمر اوطال اوصال انما
 و ما سار فوف الهاء و اوطافه
 و عنت هي مر ادمه برقية
 و في ساعة اوجال و لك قوام
 و من رقات بيت لطيفة
 ابي القفر ان ايت هرا عفت
 فاما يك ججا لا يفرق سعة
 براك ع الطوفان فرج و فكي
 و غاض لما فاض عن استجابة
 و سار دس ابرج تحت باط
 و قدر ابراد الطوفان هجر سجا
 و انجم ابراهيم فارعد و
 و ان طر طيار مر مر شائق
 و مر مر و سكي صا و فقتت

در محراب مجری سوره نصره
 و در بیت از اعلیٰ ابریکه
 را و بعید قبر است
 و فی اکل بر نهاده مرگ
 و مرگ که ابراهیم وضع خدا
 دست نفوس آنکه ابراهیم
 و جاد با سزار جمیع سفینها
 و ما منهم الا ذلک ان اعیان
 نعم انما ننهم بی و مر و فنا
 و فی اقل وقتنا الا احدى من
 ما کان منهم محبته صاعد
 بجزیره استغفار از روی
 که ایا تم من بعد خاتم به
 فریضه آید از حسین بعد
 و سیریه الحجة للبحرین
 و لم یستقل عثمان عمر و درود
 و اوضاع با آن و در ما کان
 و سیریه شد از خود مر قندی

بهار شمس و اجنه شمس
 علی وجه یعقوب الیه باو بقی
 علیه بها شوق ایسه فکرت
 سدا و بعین از تنق قمریت
 شفا و عال الطیر طیر استیحه
 عمر لا دن بالنت علیه و صیغه
 صلینا لهم قضا علی صیغه
 به قور لهن عمر تعبیه
 الی الحق ساقم بار سیه
 اولوا العزم منهم خند بفریه
 کرانه صلی واد خلیفه
 و صحابه و التابعین الائمة
 با صمیم مرث مرثیه
 قال ابی بکر قال منینیه
 من عمر الدار غیر قریبیه
 ادر علیه القوم کاس همنیه
 عنی تعلم ناله باکوینیه
 بانتم منتهی بایه

ویک من اتم صفتی داد
 و تقصیر بعضی را به بعضی
 و تلخیص منها و تلخیص ذکره
 و در فرض فرد اعتباری کلها
 و در انشراح به فرد
 اذ انزال است لم تر غیره
 و صفت عذ که ان بود
 که انست باینه و بیکیا
 ظاهر با تدریج با حشر و رب
 قرنت سجد برزل و انقباض
 و جمعیت و مظهرین قش
 فالتارکات مطهر فسد
 و کانت و مظهر غیر شیهه
 فالتارکات استر عن کره
 و قد طاعت شمس و شمس و برق
 قلت غلام منهن من اتا می
 و عدت ابدادی می کل عالم
 و لا حجاب بالصفات لافتر

المنز

دانسته از ان که انست و
 و جاد و حدیث با تادی ثابت
 بشیر را بجهت حق بعد قرب
 و موضع تشبیه انشراح طهر
 تشبیهت فی التوحید حشر و صیه
 و وحدت فی الاسباب حتی انک
 و جودت نفسی منها فوحدت
 و خشت سکار جمع غیر شیهه
 لاسع نفسا بسبع بصیره
 فان فاع فی العکس انوار
 و اطرب و انوار مصحح
 و غنت مر انوار و انوار
 ترنت فی الانوار منی نرنا
 من محسب انوار و انوار
 و اعقه انوار حکم سوی
 و ان ناز با تدریج مجرب
 و انوار تدریج کلیم بقوم
 و ان غر لا حجاب فی البدع

شهود تجویب سبب فضیله
 و ادایت و انوار غیر صحیح
 ابدی غیر اوداد است لیفته
 و یکب و انوار انوار
 و واسطه الاسباب مرسیده
 و رابطه التوحید صی الادله
 و کم یکب و انوار غیر شیهه
 انفرادی فالتحریر کل شیهه
 و انشراح انوار بعبیر سیهه
 جواد لاد طهر کل دونه
 سیهه الادوار مرید شیهه
 سدرت الانوار کل بدیهه
 عن الشکر بانوار جمعی و انوار
 و اعانه انوار عین طلیعه
 و انوار بالانوار فی فحلت
 فیه انوار و انوار سیهه
 تا حشر با انوار فی سیهه
 فله قله و انوار انوار

کلمه لها وبقوت تبارک
 یک کفر البطلی و هر موعده
 ان تقصص صبه فیرسیر
 دلائل خیر و کفر صبر کن
 و چه بستی ضاع الزمان و کلام
 و تر یایر رات و غم سمره
 و حیا کن یا اهل کفر و کفر
 حبیبکم فی الناس ضعیف
 یا لیر فی حب مرم و حب
 بل لکنک نیک عمر و عمر
 و تر نسیم عدلتی و عدلتی
 فلان سرح اربع بستی
 و حاضر المیت احرام و احرام
 و لفتیه اکرم اربع و حیره
 و هم خود اصداد و خود اصداد
 و هم میازی حیرت و لغز الیه
 و هم بستی ان تار و تار
 و هم حیرت بین طر و بینم

و تر یایر

و تر یایر رات و غم سمره
 و حیا کن یا اهل کفر و کفر
 حبیبکم فی الناس ضعیف
 یا لیر فی حب مرم و حب
 بل لکنک نیک عمر و عمر
 و تر نسیم عدلتی و عدلتی
 فلان سرح اربع بستی
 و حاضر المیت احرام و احرام
 و لفتیه اکرم اربع و حیره
 و هم خود اصداد و خود اصداد
 و هم میازی حیرت و لغز الیه
 و هم بستی ان تار و تار
 و هم حیرت بین طر و بینم

ما عجب الانام ورجب لطفه
يا اهل النار حشرنا سرور
هیهات هیهات انهم لم یسئلوا
وکنی غراما ان ایت مستیحا

ارض برق با لایق ارجا
ام تک یل صاعتره بهشت
یاراک الیاء وفتی ارجا
وسکت نعل الی اراک فنج
فبا یر علیین مرشد قیة
وذا صلت الی غایت لای
واری اسلام عربیة علی
یکسر نخله امام حجة
هل لایتم لوزق سحرة
یحیی بهما کما کسب بجرکم
یا عاذل الشیاق جهة وکفا
تعبت نعلک فی خیر کما
قصود بکثر وارجح کما

لک

کنت تعبدنی قبل یحیی
ال رت همدی فای لک
ما ذریه العادلون عجل
یا اهل وری بل لایحکم
لذ غنیم عمر نظری لی انة
وذا ذکر کتم امیر کاشی
وذا اذیت الی ان عیدکم
نقیا لایتم صفت حج حبیة
واما مع ذاک انان طیب ال
حیث اشمی وطنی وکمال لغضا
وذا اسیر لیل وطر سنجو طریبا
قضا بزرزم واهقام ودرم
ما تحت یخ اصبا شخ اربا

هل ناریا بیت یلده بی سلم
لرواح نعلان هل لایتم حرا
یا سنی انظر بطوی لایتم حرا
عج باکمی یار عاک الله مستحدا

اریت صبا یا لک انصاحا
انفلا فی الیوم اسدرا
لبس اخذت وستر اح
طع فی غم با لایتم اح
عانت زهر لرض صر فوا اح
مضرب ذکر کم تقیت ارا اح
انیت حش لای اراک شحا اح
کانت یاسینا بهم فنه اح
ایام کنت مر اقرب مر اح
سکنی ودری الهاد فی سب اح
در طر وادیه مر اح
ایمیت انحرام طیبیا سباح اح
الاداهت سنکم ارد اح

ام بارق لاح با زور او فاعلم
دما و دجرة هل لایتم غم
علی انحرامات الشیخ مر غم
خیرة انظر ذات الیوم وخرم

دقت بسم ابراهیم بحر بحر
 نامتک اندان جزت بقی
 دقت درکت صلیبا دیارم
 فرخنده لب لباب چشم
 دهنه مسته اشتاق باغ
 یادگار نامرغ چشم سفا
 دهره الوه و الورع بختی دل
 محبت غم سبوان و دل
 رد از قبال لطفی صبر سبک
 آما لایا سنا بختی لوبیت
 هیبت و عجز کوه کوهی
 غمزه یکم ضیا بختی کرما
 طراقت من الی حکم عجب
 حتم لم یس اشکوی و اکیم لم

فقت اسیر داند یا حاد
 متری العیس من وقت شوق
 لم یس لیا لیا
 غمزه یکم ضیا بختی کرما

دقت

دقت اینها فانی
 درما الهی فخر برادر
 فضا الوجه الی عدت
 و استبقها و استبقها فانی
 عرک از ان مرت برادر
 و سکت اینها فانی
 و فقت کوز عذرا لیا
 و دردت اکرمه فانی
 و ایت التیغ فانی
 و عبرت کجول و جرت فانی
 و لبنت انعام فانی
 و فقت و ذکر الهم فانی
 یا فقتی الی یوم فانی
 یا فقتی الی یوم فانی
 یا فقتی الی یوم فانی
 یا فقتی الی یوم فانی

دقت

اخذتم فواذی فهو بعضی فما الذی
 نایتم فقیر الذیع ماله وانی
 فیهدی عی فی جوفی محله
 هوی طریس یطول وی فم
 نبالة قومی از راوله مستیما
 وما ذی عی قیال بری عدا
 وقال لب واهی عی بکر مر
 اذا نعت نغم عی بنقرة
 وقصدت عین برؤیة غیرا
 حیث قدیم فی هوا نا ونا
 ونا لا شرفی عی بها کما
 حرام شرفی بقر لیبی ضیت ما
 فحالی دان است فقه حیت
 وعودان ما فیها لیت ونا به
 خفت صنایع حیر لقر طری عایر
 وعودت عین عی اثری ولم
 ولا همت تعلو اذا ما ذکر تها
 ففسر بنیل انفس فیها عی

۱۲۱

فسر لم یجد فی حیت نغم بنیه
 واللا مرقة الصبابة غیرة
 لفت لفتاق المدهنة قبلوا
 وان ذکرت ریا فخر ذکرا
 ولا جهنم لفتاقه اشقا
 وقت رشیدی وانشاکه
 وقرعت قلبی عی بر حلقه
 ودر اجمل اسی لایسنا بعا
 فارتج لورای عینی سبنا
 واسبوا العذال حیا لکرا
 فان صدر عی کل مرهای
 ستخلفت الاقوال فیما یبنا
 فشیخ قوم بالوعال وکم
 فاستق التشیع منها نقوة
 وکیف لدر بر صدر وعودت
 وال وعدت لم یمن القول فها
 عینی بر صدر واصل سجادة
 وعودت عی سبنا عنه لم صر

ولولا ان یلذبا الیه اتی الخ
 وان کثروا الی الصبابة او قلا
 الیه عی را یه عی عی را یه
 سجودا وان لاحت الی دهانها
 ضلعه وحقه عی ای عی
 شکر وایمیز عی عی
 لعی عی عی عی
 واعد واوله واوله واوله
 لعم وایمیز عی عی
 کانهم یسبنا فی الیه سبنا
 وکان ان عی نتم اسن تنو
 برجم شرف سبنا مالها سبنا
 ورجب قوم بالوعال وکم
 وقد کزبت عی عی
 حماه الیه وایمیز عی
 وال وعدت لم یمن القول فها
 لعی لعی الیه سبنا
 وعودت عی سبنا مالها سبنا

انيما لا ابل القيس لم سكرها
 وعندها ثلثة قبرثا
 عيكر بنصفه وان شئت
 ودونها في الحال واستبها به
 فاسكتت والهم يوم موضع
 وفي سكرة مناهد مسرعة
 فليس في الرضا لم عاشر صيا
 عني فليكن من صانع مسرعة

لا يرعيتك القصدان
 ودعت قبر الهوى ندى لانتها
 قد جعلت كبر سيرة
 وندى تحت كادت قوتها
 والدمع تلت لولا انفسهم
 وحدها فليكن بقا خفيت بها
 اصحت فليكن كما سبت كتمان
 اهوا الى كبر عقب بالخرام
 وكم سيعر الاثر به جسم

لا فان

لكان ربه اياه انما جادة
 عني بياشت في العبد فخره
 وخذ بغيرته البت مر سعي
 مر لي باثبات رضى في بوي
 مرحت في غرنا عاشر قوتها
 محبت لمرى في مشرطه
 دان ضمت بغيره
 دان فليكن فليكن مسرعة
 اغوام اقباله كايوم مر قصر
 فان نائي سيرا ايا محبتى لركنا
 قد لندى كثر في عيشة
 فالدم لدم ولم يبع به حبه
 يسان كن لقلب فخر ولا سكت
 يصبر وانا لبر الرزق فسته
 فيه ضمت عذرا واطرت به
 دهره ودمه لدر فنه
 فليكن امانت وحيث فيه مر محبت
 سمعي عن ان عذرا فيه لم يش

دو غرام به نونى لم يبع
 اورى محبت باخييك مستج
 لاخير في الحب الابرار
 حلوا شاميل بالارواح مسترج
 باين ابل الهوى في الرزق المريج
 فسته غرنا العفة ابر البرج
 ابر ليعين ليعين مستج
 لعار في طيب مر نشد ورجي
 ديوم عرشد في طول كالج
 دان دله رازرا ايا فخره
 دعتى دشت وندى كثر
 دهر رات محبا بالخرام
 دارج فلادك دهر فسته
 به نتي بياك اكي فاني
 قهر نسيروا مشج
 داره ودمه لدر فنه
 فليكن امانت وحيث فيه مر محبت
 سمعي عن ان عذرا فيه لم يش

دلجم ابرق در سر راه تبیا
 ترا د ان غلبه می کل جابره
 فی نعمه اورد و انای ازیم زدا
 و فی سنج غزلان ایچویش بر
 و فی ساقه اندا اناهم مع
 و فی سحاب ازیل نسیم اوزا
 و فی استنار شمع کاس مرشفا
 لم اور ما غریه الا وطن و هو
 فانه اوردای دوی ناصر وستی
 یهنی ربا سری بید و نیتیم
 فلی صنف الکب شدا انفسهم
 سجن حصین الله علیک و ما
 انظر الکبد ذابست مکر حوی
 درم نقشه و ا و در سنجی
 اعطف علی ذل الطاهر بر شرف
 اهل لم اکن الله لوصف
 کلب الشجرة فضع ما علیک فقه

نقشه و دهر مستحی علی
 فی مکر سنج لطیف رایتی سنج
 تالفا من الحان من المهرج
 الاضایل فی الاصباح فی النج
 ب ط نور مر الا زمانه سنجی
 اهدی الی محیرا طیب الی
 رین المهرج فی شتره فرج
 و فی طری این کنا غیر سنجی
 بری شتره اهر عا و سنجی
 سیر هم فی صبح کمر سنجی
 هم اهل بر رفد نیول فرج
 فلی صنف الکبد شدا انفسهم
 و مقدر فی سنجی التبع فی سنج
 الاضایل فی الاصباح فی النج
 و من مع یترج الصد مر حرج
 قدر المهرج بعد الیاسن الفج
 ذکر ترم فی مایک مر حرج

حفظ فواک ان مرتب سنج
 و قلب فی دج مر حرج
 و مع کثیر السعد می دونه
 انجب بایر صیل فی باطنی
 و منع مان نامر و سید
 و اما عدت ظمی کاتدی و ابر
 خیر الا حجاب انی هو امری
 و قبل ما ذا انجب و ما انی
 الله اقول لایخی فی حبه
 عزرا لیک فلی حش لم شینا
 کمر حبکت مر طریق نافی
 حشنت احش لایخی و ا
 و مرط الحیب و ان تانم و ا
 فکان عذک عیس مر حبست
 انت فکان دتحت بکره
 فاعجب لهادج عذانه
 یا سبار و قلب عذک ایلم
 بعضین عذک بعضه و سنج

فلی صنف الکبد شدا انفسهم
 و مقدر فی سنجی التبع فی سنج
 الاضایل فی الاصباح فی النج
 و من مع یترج الصد مر حرج
 قدر المهرج بعد الیاسن الفج
 ذکر ترم فی مایک مر حرج

دلوا الم نفس بوح قنبر
 حجت سته الهوى سته لثم
 ابق لا سقوة لنع يوما
 اين نر مهبات بر اين
 فبشيري الوجا مكن طعنت
 قد جري ما كفى دما مر حنونا
 فاجر مر قدك كفايت معني
 امك ان التا اهر ناه كجز
 ولا عفتت امك ان ناه
 اتر مر افاك بالصد عتر
 بانك رن نتر سخر عتر
 لا تقتر الا قور صد فان
 كنت سخر ذك ان بعض
 كم صده عاك تر م شكري
 شمع ارجون عتر عوي
 مايت هم عشت سكو
 كيف هو قتر كفايت معني
 ان قبت تحت صونام

مفر قتر فالا بقا كفا
 مر حنونا در حرت لقاكا
 قبر مولا اري بهام راكا
 بعين با حنن لثم تراكا
 و در جدي في قبضتي قلت ماكا
 توي در حنوني ماكا
 قنبر ان يعرف الهوى هو راكا
 عتر قنبر اعر صدم ناهكا
 فالا حبه توي مر دعاكا
 و لعيني بالوده ما اقاكا
 بافتا تر با قتر لقاكا
 فالا اجبت مر حنوناكا
 حسن نه صبار غراكا
 و ربا تاع قولا عباكا
 و ش عوا الا سمعت مر
 عتر بوا دح حبيب راكا
 برق كافت لقاكا
 او نعت الراج مر اناكا

بر

حجت نف اذلاح صبح نايك
 ماشا غنك نصنا فلذا
 كتر مر في حكاك يوراك كهم
 نقت اهر احوال حنا وينا
 يحشر لها شتر تحت راكا
 لك قرب نر سبك عتر
 علم شوق سقر سر ايلير
 حبه ايلير به صدت اهر
 بات در اتم طيف حياكا
 قنبر ايت في سراك بعين
 و لك اك انقيد قلب قيا
 فالتيا حمر لاناك الان غرا
 يعبت امك حيت اناك اكر
 و ليصنع ابيير في كمر فاد
 و متر حنيت طاهر علم نايكا
 اهر ركب سرت ايلير
 و قنبر اس اندر مر طهر
 قال احسن كتر نر تحت

بعين دفع طيب شاك
 يا طبع اللال عتر نايكا
 ان و صدر بخر مر في حكاكا
 قيم فاقه الا سمع كا
 و جميع الصلح تحت راكا
 و حنو و حده في حفاكا
 فصارت في غير نوم تراكا
 و كال السبال لاشهكا
 لطر في سيقضي اذ حكاكا
 بك قرت بهار ايت راكا
 طر في صين راقب الله حكاكا
 حيت اهر ايت لسا حناكا
 ناه فاديتن و قبر فاك
 و هوذا كمر سحر عتر شاك
 اتقنت نخر اهر لقاكا
 فيه بر سرفه نايكا
 غير عيب و طهر نواك
 لقاكا فقتل قصدي نايكا

صبرت مع اهل الكهنة
 عزيزة مصر حسن الاشارة
 لا شك فوزا بها قصدة
 عسر تخرج القوم بعض منها قولا
 خيبة الا قد عصيت عوا
 فقول لها اني سقيم مع الهوى
 دولا لها يا قرة ايسر مني
 ولا عدا ونب برؤية خيرة
 سلا من سقا قبر هو اما دهر
 خيال يا طيفكم ورن يلكم
 قرا حلال لا حلال وانه
 اذا ما برت يا فكا عين
 درك حير في هو اما لا بد
 سجا فت حير في الهوى عن حير
 درست بركن الحسن من جمال
 دنايت لما ان تدر جمالها
 فسير واعي سري فانه شمسكم
 دمر لي الهيا يا دهر فانه

دانا من شير من بعد جازع
 لا سركنا الا القومس بضاع
 عينا فقه من عينا المبع
 ليرسج ما مبيع و باع
 مطيع لاله العا مريه ساس
 دانا لسا طالهجه طالع
 لفاك بدير سبر فها موانع
 فخر لي اياك الهوى شفع
 سوا اذا شئت عيلا فوقع
 سيجكم يا اكرم العرب ضيع
 بروية يا منية القلب قل
 دال من راجع فها مباع
 بضع و ذوب الخيل مناع
 الا ان جنته في هوا مضيع
 و دهر مع ليه فوره مناع
 بعينه با جمال قبي قطع
 دهر من الرضا طالع
 ذير لها في تيه عقر دال

لبي فري يا نور خطبة
 دانه نرنا با حيرت نشقي
 فها انا نسر انتر قد تجت
 قال انت ليا اني سبر عام
 راسخه الحسن البديع بداه
 فاقربت حسنها و جمالها
 تنقذ الحسن بغير تنزاع
 فاجاد اهر حيرت مناع
 فلم يردنق اجد ان تارغ
 و صاحب سحر العزم خضر و لاها
 فانت بها قد الفراق منبا
 لقد بطلت في بصرها بطلت
 فها شت ما انت تحيا شها
 فخر به بغير عينا فانه
 فها انت نفس بالجد طعنة
 لقد قلت في سبد اليتيم
 فاجبذ لك الشهادة انما
 و انجو بها يوم الورد فانه

دانا فواذ المستهام وقاع
 غدير عير في هو اما يناع
 بدانا و فها بدرا لي طالع
 سيج من محزون بصر طالع
 تلوح فخر سورا بطالع
 فغير لاسر ارجال لدايع
 عر القدر و القدر من قاطع
 و قوت قارب العاقب صناع
 دال من عرق اجمال تارغ
 فنه الا ما و سجات مناع
 بتا و ير عمن فخر من داليع
 اشدت الهيا بالوفاء لدايع
 دانت بها في روضة الحسن طيع
 يستخر و الهوى من اوجع
 درك في اهر الشهادة داليع
 يا قد شهدنا و الهوى استايع
 سجادل حزن غدا و افخ
 لقاها حزن مر انا تارغ

هر چه در آتش بخت
چسبیده به آتش الهی راجع
فیارب باختر آید محبت
منبت که در آتش الهی راجع
انما مع الایجاب مذکور است
ایها قلوب الی فیه راجع
فما یک تصور و فضا که زاید
وجود که موجود و غفوک و مع

قلب حب سوک زان الهی
دجنت علیه به قصد و با محبت
کیف اتعوض عن هواک غیری
ولنا الیک الفقر و العنا
لا غدر الی قصیر محبت علی فقی
دجنت الهی که در آتش الهی راجع
ال لم تمت و در حر و توقا
فما الی قصیر محبت علی فقی
یا مستحی فی الوجود و نظری
فوجدته مکرر محبت علی فقی
صدیق شایسته هر که می جوئی
در ای محبت وینه قدینا
لما دعا هواک بنا طایفا
و تصدیق که هر که می جوئی
قد ستر ضمیم فال کتب منها
یا باطننا یا حبه انما

غیر من استخوان قادر
در سحر و عشق قادر
لما فی الغریم سریره
دانه اعلم بالسریره
در شبته بالفضن قسبه
لازال علیه طایر
صراحت و صراحت
لکادوة سقیم مرار

یا

است و در آتش بخت
چسبیده به آتش الهی راجع
فیارب باختر آید محبت
منبت که در آتش الهی راجع
انما مع الایجاب مذکور است
ایها قلوب الی فیه راجع
فما یک تصور و فضا که زاید
وجود که موجود و غفوک و مع

نه ما سنج الغریم علیه
لدریما الم طایفه
مرید عدا و اعز الیه
یا الی الی الی الی الی
ظفر مراد از کاک که در آتش
الحطه مسوره محبت
در آتش و آتش فی حبه
برای طایفه وینه قدینا
ان کت نکر ما بنا محبت
مرید یوم الی فیه
فی سر سده هر که می جوئی
یا لاجال ظفر طایفه
نادر سنج غریم علیه
یا غنی تر و در آتش

هرت غریم و غریم
دیکت یام استقامت
غرام و در آتش الهی
دیکت یام استقامت
هرت غریم و غریم
دیکت یام استقامت
غرام و در آتش الهی
دیکت یام استقامت

ایا کفر نفس الخبیث است ^و ترکه نماز حیث بالغه فرقیتم ^و و خبر کرده اند که فرقیتم ^و
و حکم داده اند حصول نکاح ^و فلیت لهم ایجاب بعد از حکم ^و و لم یجاب نعم و نه حکم

جنتی حبه مرغانه دیوانه دیوانه مستی لاله دیوانه
فت غلغله برادران دیوانه دیوانه مستی لاله دیوانه
نفس غیرانسان خلعت یاقین سلیمان سلیمان

و الله اعلم
و الله اعلم

قدرت و کم نظیر المشر
و هو قوام الحاق
مترجم جیسے ہندو شوق مہر انا بقیہ الحق

بیر ثناء و سیر فوق
جست ابرو را خفیف غم بر شمع رخسار
یقیناً

که در این مقام ایستاد و از آنجا که
به سمت فرخنده می‌آمد

في جنب صاحب الامور
مراة لها شربة فقهية
لا تفرح في الدنيا

مهرش بول دروغ
ما حسن فقه در کان
از آن وقت که در کان

7

مولد در وقت سال اوله
عین حضرت نبوت پسر
اول از کتب تحقیق و
علم و تحقیق و تحقیق

کافیت فادریه المبع حریفست چه غرور دارت رقم در بر افندی
ختر جع همانک یو ادم

الصادق و زعماء قوم
و اتبعه في طاعتهم

میرزا محمد و بیگم سلیمان
شکر علی و بیگم سلیمان
عبدالله و بیگم سلیمان

امیر امان خان بن قیصر خان
 یاسین خان بن قیصر خان
 امیر امان خان بن قیصر خان

انست و در این روز که بخت ما را بدو رسیده است
 و ما را در این روز که بخت ما را بدو رسیده است
 و ما را در این روز که بخت ما را بدو رسیده است

بیشتر نصیب شد

قمار که در راه شمش
 یا شمش و شمش و شمش
 اکل فلا فلاح و شمش
 و شمش و شمش و شمش

1890

الحمد لله رب العالمين

ما اسم ائمه المرعني تصحيفه خلا له محمد مصنف سينه رقم

مسعودی

دان ترده مال له فوړلا ښکړلای پر کله غوښته دال تقصیر تر ښای نه دی

منه بقرعه ذاقته بیست و ال کس و فطنه فانزله حبه بالقرعه

تتمتعوا بالخير من عباده الصالحين

احیات خود را بید و حرمت اختیار نمائید ، استغفار کنید

ولا انت في خير

وقیر اند علیہم السلام

یا رسول الله محمد بن عبد الله
مرکز میرزا محمد تقی
نصرت علی

والا فليكن قلمه وهو محقق

مما نك الشيخ علم الدين من اصحاب حضرتها

صدیقہ الاولیہ شیخ یعقوب ہذا اذا غاب الوہد اذا حضرت احمد رضا کلمہ حسن

تاریخ اصلاحات ۱۳۴۱ قمری

و بعد از آن حضرت قصه آنکه مشرقی بن علی بن ابی طالب را در میان راه از او پرسید که

فان غفقه من خضر وجمرة فان فر تو بختی وطل ل و داس چر پی بختی

[illegible]

مدرسہ اہل سنت شریف شیخ الاسلام ضیاء الدین حفصہ ابن شیخ عبد الرحیم

القادر عز وجل قال ذلقت قبضتي شرف الدنيا فميتة يقول

تعالیٰ شایبہ خدیجہ و العزم شباب الخدیجہ صحت میں سرور

لا فرق میں صواب

وقال الصيانه مرة اخرى قرب دفاته رحمه الله في شرحه فيقول

خدیج ان زعمائے مل و لم تریا دیسی قیچہ دان رہتا منطقہ مرہمی

فلم تریا فیض فیض

عزیز صمیمیہ تم آفتاب کو مرقد و ناف سیر و تعمیر

عبدالله بن محمد

قد ايسر في القصيد الكفر بعد قرايشه وخرالته وخصا واولاها ما لم اجد

فيها راجع لغير الشيخ ويلزم مضافتها اليها كذا بعض قواها وليس ذلك

الشيخ في تصايفه المختصرة دلائل حجة كثرية في ما بشرت به المذاهب

هذه الأبيات التي أولها بالحمد لله رب العالمين في بلاد الروم بخط أبي المصنف

سر ریاست شیر اورد

تقدم كل الكليات فيها قدام الله تعالى الملك والملكوت والملكوت

[illegible]

وقد وقع التفرقة في كل وقت في راجع خمر و شهاب خمر

الكلمة وجبت في بعض نسخ مسند الامام في نسخة

زبان یکبارگی نیست که در آن این سخن از زبان
 برآید و اندام از لطف حق است که به عبادت است از زبان
 نفس عبادت است از غیر است و حق که از عبادت است از زبان
 و در یک سخن چند ورق موی است که از عبادت است از زبان
 من است از پنج حدیث است و فاسق که از عبادت است از زبان
 اصداد که عبادت است از حق که عبادت است از زبان
 بیرون است از عبادت است از حق که عبادت است از زبان

کفر است
 کفر است
 کفر است